

Skarga wniesiona w dniu 16 maja 2017 r. – Transdev i in./Komisja**(Sprawa T-291/17)**

(2017/C 231/50)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Transdev (Issy-les-Moulineaux, Francja), Transdev Ile de France (Issy-les-Moulineaux), Transports rapides automobiles (TRA) (Villepinte, Francja) (przedstawiciel: F. Salat-Baroux, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- tytułem żądania głównego, stwierdzenie nieważności części decyzji Komisji z dnia 2 lutego 2017 r. dotyczącej systemu pomocy SA.26763 2014/C (ex 2012/NN) wdrożonego przez Francję na rzecz przedsiębiorstw transportu autobusowego w regionie Ile-de-France w zakresie, w jakim uznaje ona w art. 1, że regionalny system pomocy został wdrożony „niezgodnie z prawem”, podczas gdy chodziło o istniejący system pomocy;
- posiłkowo, stwierdzenie nieważności części decyzji Komisji z dnia 2 lutego 2017 r. dotyczącej systemu pomocy SA.26763 2014/C (ex 2012/NN) wdrożonego przez Francję na rzecz przedsiębiorstw transportu autobusowego w regionie Ile-de-France w zakresie, w jakim uznaje ona w art. 1, że regionalny system pomocy został wdrożony niezgodnie z prawem w odniesieniu do okresu przed dniem 25 listopada 1998 r.;
- obciążenie Komisji całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, podniesiony tytułem zarzutu głównego, dotyczy faktu, że rozpatrywany regionalny system pomocy nie został wdrożony niezgodnie z prawem, gdyż nie podlegał obowiązkowi uprzedniego zgłoszenia. Regionalny system pomocy jest bowiem istniejącym systemem pomocy w rozumieniu art.108 ust. 1 TFUE i przepisów art. 1 lit. b) i rozdziału VI rozporządzenia Rady (UE) 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz.U. 2015, L 248, s. 9) (zwanego dalej „rozporządzeniem 2015/1589”). Zgodnie z przepisami mającymi zastosowanie do istniejących systemów pomocy ich wdrożenie nie jest niezgodne z prawem, a Komisja może jedynie ustanowić ewentualnie wymóg odpowiednich środków, które spowodowałyby ich ewolucję lub zlikwidowanie w przyszłości.
2. Zarzut drugi, podniesiony posiłkowo, dotyczy faktu, że rozpatrywany regionalny system pomocy nie stanowi istniejącego systemu pomocy. Zdaniem strony skarżącej Komisja naruszyła prawo w tej decyzji, uznając, że dziesięcioletni okres przedawnienia został przerwany przez skargę złożoną w roku 2004 przez Syndicat autonome des transporteurs de voyageurs (zwany dalej „SATV”) do sądu krajowego. Artykuł 17 rozporządzenia 2015/1589 stanowi bowiem, że dziesięcioletni okres przedawnienia zostaje przerwany jedynie przez działanie podjęte przez Komisję lub państwo członkowskie działające na wniosek Komisji. Strona skarżąca uważa, że złożenie skargi do sądu krajowego przez SATV nie stanowi działania przerywającego okres przedawnienia w rozumieniu tego przepisu.

Skarga wniesiona w dniu 16 maja 2017 r. – Région Île-de-France/Komisja**(Sprawa T-292/17)**

(2017/C 231/51)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Région Île-de-France (Paryż, Francja) (przedstawiciel: adwokat J.-P. Hordies)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej, przyjętej w dniu 2 lutego 2017 r. (SA.26763 – (2014/C) –), w sprawie systemu pomocy państwa wdrożonego przez Francję na rzecz przedsiębiorstw przewozów autobusowych w Région Île-de-France, w zakresie w jakim decyzja zakwalifikowała ten system jako pomoc państwa;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania w niniejszej instancji.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczy odmowy przez Komisję zakwalifikowania systemu pomocy dla tego regionu jako pomocy istniejącej.
2. Zarzut drugi dotyczy braku uzasadnienia zaskarżonej decyzji. Zarzut ten dzieli się na dwie części:
 - Część pierwsza, dotyczy braku uzasadnienia w odniesieniu do kryterium selektywności.
 - Część druga, dotyczy braku uzasadnienia w odniesieniu do kryterium nienależnej korzyści gospodarczej.

Skarga wniesiona w dniu 12 maja 2017 r. – Lion’s Head Global Partners/EUIPO – Lion Capital (Lion’s Head)

(Sprawa T-294/17)

(2017/C 231/52)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Lion’s Head Global Partners LLP (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawicie: adwokat R. Nöske)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Lion Capital LLP (Londyn, Zjednoczone Królestwo)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Międzynarodowa rejestracja wskazująca Unię Europejską słownego znaku towarowego „Lion’s Head” – rejestracja międzynarodowa wskazująca Unię Europejską nr 997 073

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 28 lutego 2017 r. w sprawie R 1478/2016-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji i oddalenie sprzeciwu;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.